

Kunngjørt verður fyri ætt, vinum og kenningum,
at mín elskaði maður og okkara elskaði pápi

Kristian Bertholdsen
Klaksvík
ættaður úr Vági

fór heim til Harran,
sunnudagin 12. desember, 63 ára gamal.

Familjunnar vegna
Malena, Harley, Eddie og David

Tey, ið vilja minnast Kristian, kunnu lata eina peningagávu til
Akurin, konta í Norðoya Sparikassa 9865-411.475.7

TØKK

Tøkk fyri sýnda samkenslu, tá elskaði
maður, pápi, verpápi og abbi okkara

Terje Kjarbo
Klaksvík

andaðist og varð jarðaður.

Tøkk tit, sum vóru um hann, tá ið hann var sjúkur.
Tøkk øll, sum hjálptu so væl til við jarðarferðina.
Fyri troystarrík orð, fyri blómur,
kransar og peningagávu til kirkjuna,
og tit, sum fylgdu honum til
hansara seinasta hvíldarstað.
Eini gleðilig jól og eydnuberandi
nýggjár ynskist tykkum øllum.

Sigga, Magni, Dánjal
og Torstein við familjum

TØKK

Hjartans tøkk fyri sýnda samkenslu, vitjanir,
uppringingar, troyst og hjálpssemi, tá mín elskaða
kona, okkara góða mamma, vermamma og omma

Ebba í Geilini
Fámjin

andaðist og varð jarðað.

Tøkk til Jógvan Fríðriksson, bisp, fyri troystarrík
orð í kapellinum og til jarðarferðina, og tøkk til
sangarar og kirkjutænarar
Tøkk til Jógvan á Lakjuni fyri urguspæl í
kapellinum og hjartans tøkk til dupultkvartettina í
Ebenezer fyri vakra sangin í kapellinum.
Hjartans tøkk til øll tykkum, sum bakaðu, gjørdu
mat og hjálptu til við ervinum.
Tøkk fyri peningagávur til Føroyskt Cystisk
Fibrosu felag, og fyri blómur og kransar.
Stóra tøkk øll tit mongu, sum fylgdu henni til
hennara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Kaj
Johan og Hans Atli við familju

Nøvn

Óluva Skaale 70

Í dag fyllir Óluva Skaale 70 ár.

Óluva er ættað úr Vági, og er dóttur Marius og Fridu Absalonsen.

Í 1964 bleiv hon gift við Jóannesi Skaale, sum hon hitti á Læraraskúlanum. Tey fingi fyra børn – Magna, Sjúrd, Guttorm og Eydnu – og hon hevur nú níggu ommubørn.

Óluva fekk í 1965 starv á Specialskúlanum, sum skúlin fyri brekað tá kallaðist, og at hjálpa fólki við mentalum og kropsligum breki ella fólki, sum á annan hátt vóru komin tvørt fyri, gjørdist hennara lívsstarv. Skúlin flutti og skifti navn fleiri fleiri ferðir, men Óluva varð verandi, og tá hon í 2005 fór frá, hevði hon verið í sama starvi í 40 ár.

Óluva gekk uppí hetta starv við lív og sál, og var sera væl dámd av bæði næmingum, foreldrum og starvsfeløgum.

Hon var kend fyri at hava sterka trúgv uppá, at eisini fólk, sum vóru illa fyri, tá hon fekk tey undir hond, kundu fóta sær, um tey fingi

rætta stuðulin. "Óluva er so góð við sínar næmingar", varð ofta sagt, og tað mann hon hava verið, tí mangan nýtti hon fritíðina til at geva næmingum eyka undirvísing heima hjá sær sjálvari, og í nøkrum førum hevði hon næmingar búgvandi heima í upp til fleiri ár.

Síðani hon fór frá, hevur eisini mangan verið heitt á hana um at taka sær av ein-

staklingum, sum hava havt tørv á einum persóni við tí hegni, treiskni og tolni, sum skal til fyri hjálpa fólki at endurvinna mistar førleikar.

Hóast nógv tann størsti parturin av arbeidsorkuni hjá Óluvu er farin til hennara næmingar, so er tað ikki hetta, sum hon er kend fyri alment.

Kend gjørdist hon, tá hon skrivaði uppskriftirnar til

kóikibókina *Matur og Matgerð*, sum hon gav út saman við Mariusi Johannesen í 1974. Henda bók, sum varð endurprentað fyri 6. ferð í ár, er millum mest seldu bókur nakrantíð í Føroyum, og útgávan hevði við sær, at Óluva seinni gjørdist Føroya fyrsti sjónvarpskøkkur.

Hon er eisini kend frá útvarpinum. Hon dugir væl at siga frá søgum, og tað gjørdi, at hon síðst í 1970'unum var við til at gera barnaútvarpið í nøkur ár. Hon hevur eisini umsett nakrar barnabøkur til føroyskt.

Óluva er útifólk. Hon hevur altíð gingið heldur enn koyrt, hon nýtir nógva tíð í garðinum, og henni dámar væl at ganga túrar í fjøllunum. Hon er framvegis kropsliga væl fyri, nú hon fyllir 70, og størsti parturin av hennara tíð og orku fer nú til ommubørnini.

Tá Óluva fylti 60 varð stórus føðingardagur hildin, men hesaferð verður einki hald. Óluva er burturstødd føðingardagin.

Hanna P. Vang

Kjak

Gud forbarmi tú seg

Svenning Tausen finst at míni viðmerking um at varðveita dialektirnar, dialekt, sum hann skrivar í gásareygum. Altso, eru dialektirnar ikki verdar at varðveita? Skulu allar Føroyar snakka sama standardiseraða óektaða mál? Hann hevði óivað vart um sína, um tað kom til stykkis.

Skulu vit taka útgangsstøði í nútíðini ella í fornøldini? Skulu vit taka útgangsstøði í miðlunum (Kringvarpinum, Dimma-lætting, Sosialinum, Oyggja-tíðindi, Kvinnu og portalinum), har sum vit finna nútímans veruliga málbrúkið? Ella skulu vit taka útgangsstøði í fornum kvæðum, hvørs málbrúk slett ikki er til

longur? Dømi um kvæðamál: "Nú skal stilla stavargrein, ei skal niður falla, um tann Ásmund Aðalsson, tann Húnakong at kalla." (Ásmundur Aðalsson) og "Elin gongur til strandar oman, sínum borðum skeyt, fagur var sá knørrin, for bryggjuni fleyt." (Harra Pætur og Elinborg). Mann kann neyvan kalla hetta nútímans málbrúk.

Svenning Tausen vísir heldur ikki teimum málfrøðingum, sum sita í dag, stóra virðing. Hvat er tað fyri nakað? Menn við góðari útbúgving og nógvum royndum. Hann nevnr Chr. Matras og Jóhan Hendrik Winther-Poulsen sum teir stóru menninir innan mál-

frøði. Chr. Matras hevur verið gamal maður, tá eg var fødd. Jóhan Hendrik Winther-Poulsen kenni eg harafturímóti og veit, hann hevur gjørt dygdararbeiði fyri føroyska málið, ikki at gloyma frálíkur orðasmiður.

Atfinningarsami Svenning Tausen nevnr nøkur dømi, eitt teirra er: "til og úr Føroyum". Hvørsfall næstan er horvið úr málinum, so "til" er farið at stýra hvønnfalli, "hvønn fert tú til?". So "til Føroyar og úr Føroyum". Eitt annað dømi er lýsingin "Okkara maður, pápi, abbi, langabbi doyði í gjár...". Svenning Tausen heldur, "okkara" skal standa aftast, og tað skal standa "mín maður". Um Jógvan í Lon Jacobsen

hevur sagt, at baklandið skilti tað (havi ikki hoyrt tað), so eri eg púra samd; ikki bara baklandið, men øll skilja meiningina við hesi lýsing. Aftur intoleransa, hvussu kann mann øsa seg upp um petitessur sum hetta?

Móðurmálsorðabókin er "málbiblíja" okkara ifylgi Svenning Tausen. Gott nokk er móðurmálsorðabókin eitt gott og stórt verk. Men gud-dómlig? Neyvan. Og orðabókin má vera eitt verk, ið broytist við tíðini. Hetta tí málið altíð hevur avspeglað sína samtid og fer væl eisini at gera tað framyvir, um vit vilja tað ella ikki.